

Som det fremgår af denne oversigt, har de senere års økonomiske udvikling medført en stadig stigning i de for kommunerne beregnede skattetal og udgiftstal. Samtidig har forskellen mellem skattetal og udgiftstal — navnlig i tiden indtil 1951—52 — vist en stigende tendens, og dette har medført, at udligningstilsvarene i den første del af perioden er blevet påvirket af nedadgående retning. De ved loven af 14. februar 1951 gennemførte ændringer, hvoriblandt navnlig må fremhæves reguleringen af forskellen mellem skattetal og udgiftstal ved hjælp af detailpristallet, medførte umiddelbart en ret betydelig stigning i udligningstilsvarene, men iøvrigt synes de nævnte ændringer alene at have bevirket, at udligningstilsva-

rene foreløbig er blevet stabiliseret på et noget højere niveau.

At foretage en beregning af, hvilken betydning udligningsordningen har haft for de 3 hovedstadskommuner, er vanskeligt, for ikke at sige umuligt. Udligningen har selvfølgelig betydet en stor indtægt for Københavns kommune isoleret betragtet, men samtidig med indførelsen af udligningen ophævede man de gældende regler om erhvervsbeskatning i forholdet mellem København på den ene side og Frederiksberg og Gentofte på den anden side, og det tab af indtægter, som ophævelsen af erhvervsbeskatningen har betydet for Københavns kommune, lader sig ikke opgøre på eksakt måde.

III. Voldgiftsrettens arbejde.

Voldgiftsretten, der har afholdt ialt 4 plenarmøder og en række møder dels i formandskabet dels mellem formandskabet og repræsentanter for de enkelte, af udligningsordningen omfattede kommuner, har ladet foretage en ajourføring af det af de tidligere voldgiftsretter udarbejdede materiale, der belyser virkningerne af de siden 1937 skete økonomiske forskydninger mellem de 3 hovedstadskommuner og virkningerne af de tidligere gennemførte ændringer i udligningsordningen. Der er i denne forbindelse foretaget en undersøgelse af de 3 kommuners regnskaber for regnskabsårene 1952—53 og 1953—54 med det formål at få et overblik over kommunernes driftsindtægter og driftsudgifter pr. indbygger. Resultatet af denne undersøgelse er tilligemed resultaterne af tilsvarende tidligere undersøgelser optaget nedenfor som bilag 1, og der skal vedrørende undersøgelsens gennemførelse henvises til de i bilag 1

til den tidligere betænkning af 20. december 1950 optagne bemærkninger.

Under voldgiftsrettens forhandlinger har der gjort sig afvigende synspunkter gældende med hensyn til spørgsmålet, om og eventuelt i hvilket omfang der måtte være anledning til at søge gennemført ændringer i den nugældende udligningsordning, men efter at der har været foretaget beregninger over de økonomiske virkninger af forskellige af kommunernes repræsentanter fremsatte forslag til ændringer i den nuværende ordning, har formandskabet på grundlag af disse beregninger udarbejdet en skitse til ændring af de gældende regler om udligningen mellem de 3 kommuner. Til dette forslag har kommunernes repræsentanter efter omstændighederne kunnet give tilslutning i rettens afsluttende møde den 30. november 1955, hvor der samtidig konstateredes enighed om afgivelse af nedenstående indstilling til indenrigsministeriet.

IV. Voldgiftsrettens synspunkter og indstilling.

Under rettens behandling af sagen er det af repræsentanterne for Københavns kommune gjort gældende, at den udligning, der efter loven ydes Københavns kommune af

Frederiksberg og Gentofte kommuner, selv efter lovændringen i 1951 og den i 1953 foretagne ændring af praksis med hensyn til pensionsudgifternes indregning i udgifts-